

A pesar dels mals auguris que les noves tecnologies llançaven sobre el futur dels llibres, el fet és que segueixen sent, hui dia, un excel·lent vehicle per a la transferència del coneixement. En una fira referent en aquest àmbit com és Destaca, els llibres, doncs, no podien faltar. Per això, la fira ha estat el millor marc per a presentar 'La cerámica y los primeros diseños industriales'. Un treball magnífic sobre les albors de la indústria ceràmica que hem d'agrair a la Fundació José Soriano i a Juanjo Clemente i el seu equip en Vila-real, Comunicació i Disseny i en Poble.

La innovació, ara tant de moda, no és un concepte nou; forma part de l'ésser humà des de la prehistòria i ha estat clau per a la supervivència. Del llatí 'innovatio', no és altra cosa que ser capaços de crear coses noves. En el llibre, tenim un exemple clar: un vas neolític, amb més de 10.000 anys d'història. L'ésser humà va ser capaç de crear un instrument per a no haver de beure o menjar amb les mans. La mateixa creativitat va anar millorant aquell vas inicial: noves formes, utensilis més grans, disseny per a fer-lo atractiu... Això és la innovació.

Per què, doncs, parlem ara tant d'innovació? Potser perquè aquell vas primitiu va ser útil durant molts anys, donat que la transmissió de la idea era lenta. Ara, la globalització, la revolució tecnològica i de la informació, fa que innovar siga l'única forma d'afrontar el futur.

El nostre Fill Predilecte José Soriano Ramos va ser l'exemple més clar. Dels tres elements que permeten traure fruits al taronger –terra, aigua, calor (foc, sol)- i prenent la tradició ceràmica de la nostra zona, amb creativitat i innovació va impulsar un sector que porta més de 50 anys generant progrés. Amb ell, la ceràmica va passar de ser un material d'ús exclusivament sanitari a element decoratiu. Després arribà la monococció i la pasta blanca. Sempre incorporant coses noves que doten de valor afegit el producte.

Necessitem molta gent com José Soriano per a fer avançar la societat. Com va dir Gracia Segarra, representant de la Fundació, és fonamental que mantinguem la tradició, els valors col·lectius, i recordar d'on venim per encarar el futur amb garanties. Però les coses mai són obra d'una sola persona. L'èxit de l'ésser humà es basa en la cooperació. Per això aquest llibre serà el primer d'altres, que ens ajudaran a posar en valor persones fonamentals en la nostra evolució. En aquest cas, ens apropa el treball d'un artista i tècnic de primer ordre, amb més de 10.000 dissenys, que va revolucionar el sector: Pascual Canós Cotolí.

A tots els assistents a la presentació, el nostre agraïment: Juanjo Clemente, Jaume Coll (Museu Nacional de Ceràmica González Martí de València), Ana Costa (autora d'un capítol), Juan Carda (Càtedra d'Innovació Ceràmica Ciutat de Vila-real de l'UJI), Vicent Estall (Museu Manolo Safont d'Onda) i Pascual Canós. També als familiars de José Soriano que ens van acompanyar: M^a José Soriano, Silvestre Segarra, Juan Castera, Gracia Segarra y José M^a Segarra.

Hi ha un principi bàsic en la ciència, aplicat a la ceràmica, segons el qual la matèria no es crea ni es destrueix, només es transforma. La capacitat de l'ésser humà de transformar-la creant coses noves és la innovació.